

prima instanță, jud.: D. Șușchevici

dosarul nr. 3ra-359/2016

instanța de apel, jud.: I. Cimpoi, N. Simciuc, N. Craiu

Î N C H E I E R E

10 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță, Galina Stratulat

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Inspectoratul General de Poliție a Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Vitalie Budăi împotriva Inspectoratului General de Poliție a Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2015, prin care a fost admis apelul declarat de Vitalie Budăi și casată hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 19 mai 2015 cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii

c o n s t a t ă

La 25 februarie 2015 Vitalie Budăi a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General de Poliție a MAI al RM cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 29 ianuarie 2015 a fost emis ordinul nr. 53 prin care a fost sancționat disciplinar cu concedierea din cadrul Poliției.

Susține reclamantul că conform ordinului a fost indicat, că la 13 ianuarie 2015, în jurul orelor 18:00 șeful Sectorului de poliție nr. 4 (Zăbriceni) a efectuat o verificare a activității grupei operative la Sectorul de Poliție nr. 4 (Zăbriceni), în cadrul căreia reclamantul a fost suspectat de consumarea băuturilor alcoolice în timpul serviciului, fapt despre care s-a raportat Șefului Inspectoratului de Poliție Edineț. Conform indicației ultimului, reclamantul la 13 ianuarie 2015, ora 19:40 a fost supus testării alcoolscopice întru stabilirea gradului de ebrietate produsă de alcool, cu dispozitivul „Drager Alcotest 8510 RO”, iar ca rezultat s-a constatat că ultimul se află în stare de ebrietate alcoolică, concentrația în aerul expirat, constituind 1,15 mg/l, totodată reclamantul a refuzat prelevarea probelor de sânge.

Afirmă reclamantul că, astfel, pârâtul a considerat că a fost încălcat Codul de etică și deontologie polițienească, adică consumul de băuturi alcoolice în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu, fapt confirmat prin rezultatele testului alcoolscopice și au fost încălcate prevederile art. 28 alin. (1) lit. g) al Legii nr. 320

din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și Statutului polițistului, art. 9, alin. (2), lit. d) al Codului muncii, pct. 6 lit. j) și pct. 13 al Codului de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 481 din 10 mai 2006, acțiuni manifestate prin prezentarea la serviciu, la 13 ianuarie 2015 în stare de ebrietate alcoolică, fapt confirmat prin concluzia testării alcoolscopice întru stabilirea gradului de ebrietate produsă de alcool cu dispozitivul “Drager Alcotest 8510 RO”, fiind stabilit gradul de ebrietate alcoolică de 1,15 mg/l în aerul expirat.

Indică că, conform art. 76 lit. k) Codul Muncii starea de ebrietate alcoolică se constată prin certificatul eliberat de instituția medicală competentă sau prin actul comisiei formate dintr-un număr egal de reprezentanți ai angajatorului și ai salariaților, iar salariatul trebuie să fie suspendat din funcție în circumstanță ce nu depinde de voința părților.

Consideră că starea de ebrietate, care a servit temei pentru atragerea la răspundere disciplinară, nu a fost stabilită în conformitate cu cerințele legii, deoarece nu este confirmată nici prin certificatul eliberat de instituția medicală competentă și nici prin act al comisiei formate dintr-un număr egal de reprezentanți ai angajatorului și ai salariaților.

Iar, în cazul în care reclamantul a refuzat să-i fie prelevate probe de sânge la Centrul de Medicină Legală, urma ca starea de ebrietate să fie confirmată prin actul comisiei formate în condițiile art. 76 lit. k) Codul Muncii și prin prisma art. 20 și art. 23 Codului Muncii, adică de către comisie formată dintr-un număr egal de reprezentanți al comitetului sindical și reprezentanți al angajatorului.

De asemenea consideră reclamantul că, stabilirea stării de ebrietate cu dispozitivul „Drager Alcotest 8510 RO” este ilegală și nu poate fi considerată ca probă pentru aplicarea sancțiunii disciplinare, deoarece conform Regulamentului privind modul de testare alcoolscopice și examinarea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009, în art. 5 este indicată lista categoriilor de persoane care se supun testării alcoolscopice și, inclusiv, prin intermediul aparatului etilotest.

Prin urmare, legea nu prevede să fie constatată aflarea în stare de ebrietate alcoolică a salariatului la locul de muncă prin intermediul aparatului etilotest. Pe de altă parte, constată că a fost încălcată procedura de atragere la răspundere disciplinară prin concediere, prin aceia că nu a fost sesizat comitetul sindical „Demnitate”, membru al căruia a fost salariatul Vitalie Budăi și nu a fost obținut acordul comitetului sindical.

Conform art. 16 alin. (4) din Legea sindicatelor nr. 1129 din 07 iulie 2000 desfacerea, din inițiativa patronului, a contractului individual de muncă cu lucrătorul membru de sindicat poate avea loc doar cu acordul organului sindical (organizatorului sindical).

Astfel consideră că pârâțul a ignorat norma menționată și a desfăcut contractul individual de muncă din propria inițiativă nu numai fără acordul comitetului sindical, dar și fără de a iniția procedurile obligatorii de solicitare a acordului comitetului sindical și fără de a fi petrecută ședința comitetului sindical cu prezența reclamantului și cu posibilitatea de a pleda și apăra.

Conform art. 387 alin. (1) Codul muncii este interzisă supunerea sancțiunilor disciplinare fără acordul preliminar scris al organului al cărui membru este salariatul.

Mai susține că, prin confirmarea nr. 1 din 02 februarie 2015, eliberată de președintele organizației sindicale primare a IP Edineț al Sindicatului „Demnitate” se atestă faptul că reclamantul este membru ales al organizației sindicale primare a IP Edineț al Sindicatului „Demnitate”.

Solicită reclamantul anularea ordinului nr. 53 din 29 ianuarie 2015 prin care a fost sancționat disciplinar cu concediere din cadrul Poliției, restabilirea în funcția de șef de post ofițer superior de sector al postului de poliție Cuconeștii-Noi al Serviciului de Poliție nr. 4 (Zăbriceni) al IP Edineț și încasarea despăgubirii pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu, în conformitate cu prevederile art. 90 Codul Muncii.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 19 mai 2015 s-a respins acțiunea înaintată de Vitalie Budăi.

La 25 mai 2015 reprezentantul lui Budăi Vitalie, avocatul Turcanu Igor, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 19 mai 2015, iar ulterior apel motivat prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2015 s-a admis apelul declarat de Vitalie Budăi; s-a casat hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 19 mai 2015 cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care s-a admis acțiunea lui Vitalie Budăi; s-a anulat ordinul nr. 53 din 29 ianuarie 2015 a Inspectoratului General de Poliție a MAI al RM cu privire la sancționarea lui Vitalie Budăi; s-a restabilit Vitalie Budăi în funcția anterior deținută de șef de post, ofițer superior de sector al postului de poliție Cuconeștii-Noi al Sectorului de Poliție nr. 4 (Zăbriceni) al Inspectoratului de Poliție Edineț; s-a încasat de la Inspectoratul General de Poliție a MAI al RM în beneficiul lui Vitalie Budăi salariul pentru lipsă forțată de la serviciu pentru perioada 29 ianuarie 2015 – 08 octombrie 2015, în sumă de 57 187 lei; s-a dispus executarea imediată a hotărârii în partea restabilirii la locul de muncă și achitării unui salariu mediu lunar în sumă de 6 188,75 lei.

La 31 decembrie 2015 și la 15 februarie 2015, Inspectoratul General de Poliție a MAI al RM a declarat recurs și respectiv recurs suplimentar împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a menționat că, consideră decizia instanței de apel ca fiind neîntemeiate și pasibile de a fi casate, deoarece instanța de apel a interpretat eronat prevederile art. 87 alin. (2) Codul muncii, prin extinderea acestuia dincolo de ipotezele la care se aplică.

A mai indicat recurentul că, instanța de apel nu a aplicat în speță prevederile pct. 54, pct. 71-71 al Statutului disciplinar al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 502 din 09 iulie 2013.

Suplimentar recurentul a mai invocat că, Vitalie Budăi prin ordinul Inspectoratului General de Poliție a MAI al RM nr. 7 din 26 octombrie 2015 a fost repus în toate drepturile deținute anterior, însă la 19 ianuarie 2016 în privința acestuia a fost dispusă intentarea unei noi anchete de serviciu pe faptul consumului băuturilor alcoolice în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu, fapt confirmat prin Raportul de constatare Medico-Legal nr. 29 din 01 februarie 2016.

Examinînd temeiurile recursului declarat de către Inspectoratul General de Poliție a MAI al RM în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 432 CPC, alin. (2), (3) și (4), se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului. Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată. Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Inspectoratul General de Poliție a MAI al RM nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se axează asupra fondului cauzei, referindu-se la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, invocarea de către recurent a faptului că instanța de apel a interpretat și aplicat eronat normele de drept material și procedural la judecarea pricinii este pur declarativă, doar pentru a se încadra în temeiurile declarării recursului.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau

de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței degajate de CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell contra Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursurilor invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Inspectoratul General de Poliție a MAI al RM ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Inspectoratul General de Poliție a Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Galina Stratulat